

Udfordringer er ikke noget problem

Der findes ingen problemer, kun udfordringer. Den floskel har nu sneget sig ind i sygeplejerskeuddannelsens bekendtgørelse, men er problemerne så forsvundet?

Tekst **BRITT LINDEMANN**
Illustration **JØRN VILLUMSEN**

I den nye bekendtgørelse for sygeplejerskeuddannelsen gældende fra 1. august 2016 står der, at der skal arbejdes med obligatoriske temaer som bl.a. "Observation og vurdering af patient og borgers sundhedsudfordringer og sygdomssammenhænge."

Underviser på Professionshøjskolen Metropol, Jarl Damgaard Iversen, protesterer imod ordvalget, når man ikke længere kalder det sundhedsproblemer, men sundhedsudfordringer. For hvis en patient skal tisse, men ikke selv kan komme på toilettet, så er det ikke en udfordring, men et helt reelt problem.

"Et problem kalder på en løsning. En udfordring kan opfattes som mindre presserende. En sygeplejerske har mange opgaver, og risikoen er, at udfordringer bliver prioriteret lavere, og patienten derfor ikke får den hjælp, han har brug for," siger Jarl Damgaard Iversen.

At undgå at tale om problemer har snart sneget sig ind i alle brancher, og det er der måske en god grund til. Den politiske korrekthed har været på spil ifølge sprogforsker Michael Ejstrup, Danmarks Medie- og Journalisthøjskole.

"Problemer er en byrde, og dem vil vi gerne slippe for. Der har siddet nogle kommunikationsfolk, der har besluttet, at hvis vi i stedet kalder

det udfordringer, så lyder det ikke så slemt. For hvem vil ikke gerne udfordres lidt?" siger han.

Udfordringer er ideologisk glidecreme

Jarl Damgaard Iversen ser det som et problem, at patienters situationer alene omtales som udfordringer.

"Hvis man ikke kan trække vejret, så har man ikke en udfordring, så har man et problem," fastslår han. Han er bange for, at det kan være med til at skabe en konflikt mellem sygeplejersken, der taler om udfordringer, og patienten, der oplever et uoverkommeligt problem. Sygeplejerskens funktion er at hjælpe patienten med det, han ikke selv kan, så han kan blive selvhjulpnen, men det samarbejde bliver svært, når man ikke taler det samme sprog, mener Jarl Damgaard Iversen.

Det er Rasmus Willig, ph.d. og lektor i sociologi ved Roskilde Universitet, enig i, og han opfordrer til, at vi kalder en spade for en spade.

"Hvis patienten opfatter det som et problem, så er det et problem. Når det bliver omskrevet, så bliver det en disrespekt overfor den, der har fremsat problemet. Når man fornægter problemet, så kan vi ikke længere tale om reelle problemstillinger," siger han og fortsætter:

"Det vil sige, at hele denne her type af omskrivninger af virkeligheden egentlig ikke er andet end ideologisk glidecreme. Og nogle gange, når der smøres så tykt på, som der gør, så vokser problemet jo faktisk i omfang. Vi har behov for et opgør, så folk igen kan tale om de problemer, de oplever, og reelt bare få dem løst."

Så hermed er opfordringen givet videre: Tal om problemerne, selvom det kan være en udfordring. ●